

Сонця квіт

Колядка

Слова З. Ружин, музика Ж. Колодуб

Рід - ні не - бе - са, — ди - во - чу - де - са. — У ві - ноч - ку літ —
Сон - цю із го - ри — стеж - ка про - ляг - ла, — Стежка про - ляг - ла —

4
ся - є сон - ця квіт! Там кре - мез - ний дуб свій зе - ле - ний чуб,
у зе - ле - ний гай. Жо - лу - ді ряс - ні у - пле - лись впіс - ні,

7
1. Гре - бін - цем віт - рив тай роз - чи - су - є. // гай вис - пі - ву - є.
2.
Зо - ло - ті піс - ні —

10
Го - мо - нить зем - ля, — ду - шу ок - ри - ля, — Сві - жість по - ди - ху —

13
га - єм сте - лить - ся. У - весь бі - лий світ — ра - діс - но роз - квіт
Квіт впіл - та - є - ться, сон - це вос - хва - ля, —

16
rit.
У ві - но - чок літ — квіт впіл - та - є - ться.
Сон - це вос - хва - ля, — сон - це вос - хва - ля!

Рідні небеса, диво-чудеса.
У віночку літ сяє сонця квіт!
Сонцю із гори стежка пролягла,
Стежка пролягла у зелений гай.

Там кремезний дуб свій зелений чуб,
Гребінцем вітрів та й розчісує.
Жолуді рясні уплелись в пісні,
Золоті пісні гай виспівує.

Гомонить земля, душу окриля,
Свіжість подиху гаєм стелиться.
Увесь білий світ радісно розквіт
У віночок літ квіт влітається.
Квіт влітається, сонце восхваля,
Сонце восхваля, сонце восхваля!